

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: .....

Cím: *Naplopók és egyéb dologtalan emberek*

Forrás: .....

Magyarország

3n

1925. 5. 17.

Osztályozás

Tárgy

362.51

Hely

Idő

"1925"

Személy

fűz.) (Oldal)

362.51

Székesfővárosi házinyomda 1922

— Miből élnek hát? — kértem.
— *Az asszony mos* — válaszolják ketten közülük.
— *En bizony nem mosnék, míg a férjem, ki tudja, hol esavargó* — mondja az asszony, szúrós

Naplopók és egyéb dologtalan emberek

A koldus Budapest figurái

(A Magyarországi tudósítójától.) Százsámra lehet őket látni. Lógatják a lábukat a Dunapart kölépcsőin, heverésznek a Gellérthegy oldalában, nézik a napot és nem csinálnak semmit. A hétköznapi ünneplői, a dologtalan élet ünneplői: a naplopók. Szomorú és megdöbbentően szaporodó figurái ennek a koldus városnak.

A fűben hasaló méltóságos úr

Délelőtt van. A nap erősen süt s kicsit lihegve kanyarodom ki a szerpentin-útról a pázsitos rész felé. Sok ember mindenfelé. Az első pillantásom egy *redesebb ruhájú rongyos-ra esik*. A haja ősz, a ruhája fakó. A fűben hasal és nézi az eget. Mellételepszem. Megkérem, hogy ne haragudjon, de *érdekel, mit csinál itt*. Kicsit csodálkozva néz rám. Bemutatkozom. Ő is.

— X. Y. nyugalmazott miniszteri tanácsos vagyok, mondja s kissé zavartan húzza a lábát a felöltője alá. A cipője *reménytelenül rongyos*. Mikor megérti, arról van szó, fanyarul elmosolyodik.
— *Hogy mit csinálök itt? Nézem az eget*.
Hihetetlenül kevés nyugdíjat kap.
— *Mit csináljak otthon? — mondja csüggedten.*
— *Nézzem a családomat, hogy éheznek. Vagy nézzek munkát, hol?*

Csüggedten folytatja:
— *Nem tudok ügyenkösködni. A legutóbb voltam egy kávépótlék-gyárnál. Kis mintacsomagokkal kellett végigkilincselnem a lakásokat. Ne gondolja, hogy nem bírtam. Birtam. De nem ment. Tíz házat is végigbotorkáltam. Sehol semmi. Lépcsőkön föl, lépcsőkön le. Tudja mi ez?*

Hiszen hatvanhárom esztendő vagyok,

— *mondja halkán. Úgy vittem vissza a mintacsomagokat, ahogy elhoztam. Feleségem és két lányom van. Sohasem gondoltam, hogy hivatalba kell járattanom őket. Most mennének, szegények, de hová? Talán igaz, amit mondanak rólunk, nyugdíjas főtisztviselőkről, hogy*

nem tudunk beleilleszkedni a mai időkhöz.

De hát lehet az ilyesmikbe beleilleszkedni? — kérdezi fájdalmasan. Más lenne itt minden, ha flam volna. De flam nincs. Már nyolc éve... *Ott pihen szegény valahol Doberdó táján...* Az apja meg itt hever a Gellérthegyen — mondja mély sóhajtással.

Munkanélküliek mulatozása a hegyoldalban

Négy iparosforma férfi üldögél a fűben. Egy asszony is van velük. A felesége az egyik férfinak.
— *Hát amíg van, addig eszünk, ha nem lesz, akkor majd csak harmonikázunk* — mondja széles mosolygással az egyik, miközben sót, paprikát hint a karéj kenyérré.
— *Úgye Pepi? — fordul a harmonikáshoz. Az komolyan bólint és tovább molesztálja a Marica grófnőt.*
— *Majd meglátom, akkor mit szólsz, ha végleg bezárják a gyárat — piszkálódik az asszony.*
— *Hát bezárják — mondja teleszájjal az ember. Mé gvidáman hozzátesszi — Legfeljebb éhen döglünk. Érdeklődésemre elmondja, hogy*

a gyárban csak három napot dolgoznak hetenként.

— *A többi napokon itt vagyunk a Gellérthegyen. A másik három férfi már hónapok óta munka nélkül van.*

pillantást vetve a férjére. — *Inkább vele jövök én is.* A férj megnyugodva veszi tudomásul és tovább eszik.

B-listás banktisztviselő a rakodóparton

Mikor leérek a hegyről, a Dunapart felé veszem az utamat. A rakodópartok táján *jobbarcú fatalembert látok*, amint a kölépcsők felé bandukol.

— *B-listás banktisztviselő vagyok* — válaszolja a kérdésemre. Feleségem és öthónapos gyereke van. *Az asszony is állás nélkül van* s ami a legszomorúbb, én is. Pedig semmilyen munkától sem riadok vissza.

Voltam már kifutó, napszámos és amú parancsol.

Sokszor örülök, ha annyit megkeresek, hogy *tejre jusson a gyerekeknek. Rakodómunkás is voltam.*

Érettségizett ember vagyok, de cipeltem a zsákot, mint a többi napszámos.

Ha nincs munka, itt ténfergek a Dunaparton.

A többi lépcsőlakókat nézegetem. Ezek itt már többnyire egyforma típusok. *Csomagokat hordanak, zsákokat cipelnek s ha nincs munka, végigheverésznek a kölépcsőkön.*

Ülnek, heverésznek egymás mellett. Pár lépésre tőlük a koldus város talmi ragyogásával a déli korzó.